Linnud ſiggiwad kuiwal aial ſaggedaste ennam ehk heitwad ennam perret, kui heal aial; agga ſedda ſunnib neid nälg teggema, mis nemmad kui ette ärra tundwad.

On kuiw ſui olnud, ſiis ei pea perremees mitte paljo ja ſuurt hulka linno-puid armatſema, waid omma endiſt arro wähhendama, met esmalt ommale wõtma ja pärraſt ſedda esſimeſt korda ſullatud wahhade maggusſt wet, omma ellusſe jädawa lindudele ſõõtma, enne, kui ſe happuks lähhäb, ſiis ſawad nemmad tuggewaks. Tuggewaks kutſutakſe ſe pu, kellel rohkeste toito on, ſiis ei karda ſe külma egga ſoja ja heidab teiſe kewwade tuggewaste perret.

Kuidas linnud ſõta ja et ſe ſüggiſe parrem on, kui kewwade, ſelle poleſt ja ni mitme teiſe asja poleſt, on ſelle ramato „Põllomehhe ait" ſees kül õppetud ja kes ſelle järrele teeb, mis ſeäl ſees ſeiſab, ei ſa temma ſedda mitte kohjatſema. Agga parrako! Kes ſudab ſedda ramatut osta, ſe makſab jo 25 koppikat, ſe on tallomehhele paljo, ja mis temmale temma ello aia kohta, ja ka weel laste lastele kaſſuks olleks, monni hea ſadda rubla kaſſo ſadaks. Enneminne panneb mõnni mees kümne ramato hinda, ühhe korraga kõrtſo letti peäle, kiitleb ja uhkleb ſeäl ja koddo ſeiſab tõ, ellomaia murre ja hole kandminne. Mõnni arwab wiſt, kui temmal ſe ramat on, ſiis ei olle temmal ennam tarwis meſſilaste järrele wadata, ſeſt neil on jo kirri ees, mis järrele nemmad peawad teggema; perremees iſe ei tahha ehk ei moiſta keik luggeda, ja ſe wiimne on keigiſt keige rummalam. Kus tallopoeg omma tarkuſſega lähhäb, ſe on ſe wiimne troosti ſanna.

1859 aastal ſüggiſe olli, et teiſe perremehhel 18 linno-puud ja teiſel 6 puud talweks jäid. Selle esſimeſſe perremehhel ollid Meio kuus 1860 weel 7 puud ellus ja wägga nõdrad, ja ſelle teiſel ollid keik 6 puud alles ellus, tuggewad ja prisked ja 3 puud neiſt, ollid jubba Meio ku 30mal päwal, igga üks perre heitnud. Nenda olli ſelle päwani ahne mees 11 puud kautanud ja teine 3 rohkemaks